

[Handelsministeren.]

Jeg er fuldstændig enig med hr. Erik Holst i hans betragtninger om, at når det drejer sig om alternative energikilder, så er det ikke mere udelukkende et spørgsmål om støtte til forskning.

Jeg har mærket mig de forslag, som man fra venstresocialisternes side har fremlagt; dér går man ud fra, at der stadig væk skal være muligheder for videre forskning på en række områder, mens man på nogle områder forudsætter, at forskningen er tilendebragt, og at man kan pace en produktstøtte frem. For så vidt er begge dele rigtige, men bare ikke generelt, idet der, hvis vi tager vindkraft og solenergi, stadig væk er nogle uudforskede problemer vedrørende lagring af denne energi. Men i det store og hele drejer det sig om at produktudvikle kendte produktionsmetoder og om at få industrien og boligentreprenørerne til at gå ind i en videre udvikling af allerede kendte metoder, og det har vi også med i regeringens planer.

Hr. Erik Holst spurgte, om vi har styringsmidler i hænde, navnlig til at sikre en afvejet gennemførelse af de forskellige former for energi, herunder indførelse af varmeplanen. Dér må man sige, at vi har jo forskellige mulige styringsmidler, men vi har endnu ikke lagt os på et endeligt valg. Der kan blive tale om både at bruge forbud og påbud og om at anvende tilskud og afgifter. Det sidste gøres jo i nogen grad allerede nu.

Hr. Kjærulff-Schmidt stillede ikke nogen egentlige spørgsmål, men udtalte sig ret kritisk om de midler, regeringen ønskede at anvende, idet han hævdede, at vi i planen skød langt over målet, og han satte sin lid til, at det private erhvervsliv og markedsmekanismen skulle ordne problemerne. Fra anden side har vi jo i dag fået at vide, at vi ikke går nær vidt nok, når det drejer sig om planlægning og etablering af de rette styringsmidler.

Jeg mener, at vi har valgt en metode, der er velfalbalanceret, idet vi anvender markedsmekanismen dér, hvor den kan anvendes, og hvor det er fornuftigt at anvende den, og hvor planlægning ikke kan erstatte den uden meget bureaukrati og måske små resultater. Men det er jo åbenbart, at vi ikke alene kan forlade os på markedsmekanismen i denne sag, og man kan heller ikke, sådan som hr. Kjærulff-Schmidt gjorde det, stole på de liberale kræfter inden

for felter, hvor der er tale om så store multinationale selskaber og monopoler, som der her er tale om, og på områder, hvor der er tale om koncentrerede, lokaliserede energiresourcer, som slet ikke kan udnyttes i konkurrence mellem private foretagender. Der må være en form for planlægning, og staten må derfor have indsigt med det og i visse tilfælde også direkte være med i det.

Hr. Karlskov Jensen stillede en række spørgsmål, som jeg skal søge at besvare. Først fastslog hr. Karlskov Jensen, at der var langt større statslig styring, end det var nødvendigt, i regeringens redegørelse. Jeg synes ikke, at hr. Karlskov Jensen påviste, på hvilke punkter man gik det videre. Hr. Karlskov Jensen stillede derimod nogle spørgsmål, og måske var det de spørgsmål, der skulle antyde områderne for for megen statslig virksomhed. Det ene var spørgsmålet om tilslutningspligt til ledningsnettet, og det andet var spørgsmålet om, hvorvidt det skulle være et statsligt selskab for termisk energi.

Dér vil jeg sige, at økonomiske og tekniske forhold begrunder, at tilslutningspligt vil være hensigtsmæssig. Hvis man nemlig fuldt ud skal udnytte sådanne transmissionsanlæg og sådanne distributionsnet, som skal opbygges, så vil økonomien i disse net være langt bedre, hvis alle inden for bestemte planlagte områder skal tilslutte sig dem, end hvis det overlades til tilfældighederne eller er helt frit. Men der kan til gengæld være områder, hvor man naturligvis ikke skal have nogen tilslutningspligt, fordi man slet ikke vil kunne lægge noget distributionsnet, og hvor der derfor kan blive tale om flere valgmuligheder. Dér må vi tage stilling til, om vi skal stimulere det ene eller det andet valg ved afgift og tilskud, eller om vi skal lade det være helt overladt til den enkelte forbruger selv at vælge.

Når vi har foreslået et statsligt selskab for borerne for at finde geotermisk energi, som jo altså, hvis vi finder den, samtidig bliver borerne for at tage det varme vand op – i modsætning til, når det drejer sig om olie og gas, så er prøveboringerne her jo også de borerne, der rent faktisk danner grundlaget for tilførslen af det varme vand – når vi har foreslået, at det skal være et statsligt selskab, så skyldes det, at den undersøgelse, jeg har modtaget, synes at vise, at man ikke kan regne med ensartede resultater af borerne. Det er højst sandsynligt,